

დანიელის წიგნი — ოთხმოცდარვა

ცრუ გვიანი წვიმის ნილბის მოხსნა: წინასწარმეტყველური გზა 2001 წლის 11 სექტემბრიდან

Jeff Pippenger
2024-02-21

გამოცდის პროცესი, რომელიც იწყება მაშინ, როდესაც ანგელოზი ჩამოდის, წარმოდგენილია იმ გამოცდით, მიიღებენ თუ არა ისინი წიგნს ანგელოზის ხელიდან და შეჰამენ მას. მათ, ვინც მართლაც აირჩია ამ უწყების შეჰამა, შემდეგ ელოდათ იმედგაცრუება, რომლის დროსაც ის ჯგუფი, რომელმაც უარი თქვა შეჰამაზე, უკან დარჩა. მცირე წიგნი, რომელიც უნდა შეჰმულიყო, წარმოადგენდა უწყების შესახებ „ცოდნის გამრავლებას“, რომელიც პირველად გაიხსნა „აღსასრულის ჟამს“ — ან 1798 წელს, ან 1989 წელს, — და შემდეგ მოგვიანებით ჩამოყალიბდა უწყებად, რომელიც იმ დროს ცოცხალ თაობას პასუხისმგებელს ხდიდა გაზრდილი ცოდნის ნათლის წინაშე. ორივე ისტორიაში, როგორც კი ისლამის წინასწარმეტყველება აღსრულდა, მაშინ ანგელოზის ხელში არსებული შესაჰმელი უწყება ან მიიღეს, ან უარყვეს. თუ წიგნით წარმოდგენილი უწყება უარყოფილია, მაშინ ისინი, ვინც ამას აკეთებენ და მაინც ცდილობენ შეინარჩუნონ იმის აღიარება, რომ კვლავაც ღვთის რჩეულნი არიან, იძულებულნი ხდებიან წარმოქმნან ყალბი გვიანი წვიმის უწყება.

2001 წლის 11 სექტემბერს ადვენტიზმის თაობათა წარსული აჯანყებები კვლავ გამოცდის საკითხად იქცა. აბაკუმის მეორე თავი მიუთითებს დავაზე, რომელიც იქ წარმოდგენილ წინასწარმეტყველურ ისტორიაში მიმდინარეობს და რომელიც ათი ქალწულის იგავის პარალელურ წინასწარმეტყველურ ხაზს წარმოადგენს. როდესაც გუშაგმა იკითხა, რა უნდა ეპასუხა ათი ქალწულის იგავის ისტორიის დროს, მას ებრძანა: „დაწერე ხილვა და ნათლად გამოსახე იგი დაფებზე.“ მილერიტული ისტორიის გუშაგებმა 1842 წელს შექმნეს 1843 წლის სქემა, და მისი შექმნა გზის ნიშნულად იქცა. სწორედ აბაკუმის მეორე თავის „ხილვა“, რომელიც დაფებზე ნათლად იყო გამოსახული, უნდა ალაპარაკებულიყო აღსასრულში.

2001 წლის 11 სექტემბრიდან მალევე, ისინი, ვინც შეიცნო მესამე ვაის ისლამის მოქმედება, მიყვანილ იქნენ, რომ დაბრუნებოდნენ იერემიას „ძველ ბილიკებს“ და მათში ევლოთ. ეს „ძველი ბილიკები“ მიუთითებდა, რომ გამოცხადების მერვე თავის, მეცამეტე მუხლის სამი ვაი წარმოადგენდა ისლამის წინასწარმეტყველურ როლს. ამისთანავე, Future for America-მ დაიწყო აბაკუმის მეორე თავის ორი სქემის კვლავ გამოცემა სწორედ პარალელური ისტორიის იმავე წერტილში, სადაც მილერიტთა ისტორიაში ეს ორი სქემა წარდგენილ იქნა, როგორც გზის მაჩვენებელი, რაც წარმოდგენილი იყო 1843 წლის სქემის გამოცემით, 1842 წელს.

1842 წლის მაისში ბოსტონში, [მასაჩუსეტსი], მოწვეულ იქნა გენერალური კონფერენცია. ამ კრების გახსნისას ჰეივერჰილიდან მძებმა ჩარლზ ფიჩმა და აპოლოს ჰეილმა წარმოადგინეს დანიელისა და იოანეს ხატოვანი

წინასწარმეტყველებები, რომლებიც მათ ტილოზე ჰქონდათ გამოსახული, წინასწარმეტყველურ რიცხვებთან ერთად, მათი აღსრულების ჩვენებით. ძმა ფიჩმა, კონფერენციის წინაშე თავისი სქემიდან განმარტებისას, თქვა, რომ ამ წინასწარმეტყველებების კვლევისას ეფიქრა: თუ შეძლებდა აქ წარმოდგენილის მსგავს რაიმეს შემუშავებას, ეს გაამარტივებდა საკითხს და გაუადვილებდა მას მსმენელთა წინაშე მის წარდგენას. აქ უფრო მეტი ნათელი იყო ჩვენს ბილიკზე. ეს ძმები აკეთებდნენ იმას, რაც უფალმა აბაკუმს თავის ხილვაში 2,468 წლით ადრე უჩვენა, როცა თქვა: „დაწერე ხილვა და ცხადად გამოსახე დაფებზე, რათა ირბინოს მკითხველმა იგი. რადგან ხილვა ჯერ კიდევ დადგენილი დროისთვისაა.“ აბაკუმი 2:2.

„ამ საკითხზე გარკვეული განხილვის შემდეგ, ერთხმად იქნა გადაწყვეტილი, რომ ამგვარის მსგავსი სამასი ეგზემპლარი ლითოგრაფიულად დაებეჭდათ, რაც მალე იქნა შესრულებული. მათ ეწოდა „43-ის სქემები“. ეს ძალზე მნიშვნელოვანი კონფერენცია იყო.“ The Autobiography of Joseph Bates, 263.

„მეორე მოსვლის მქადაგებელთა და გამოცემათა ერთსულოვანი მოწმობა, მაშინ როდესაც ისინი „თავდაპირველ რწმენაზე“ იდგნენ, ის იყო, რომ სქემის გამოქვეყნება იყო აბაკუმის 2:2, 3-ის აღსრულება. თუ სქემა წინასწარმეტყველების საგანი იყო (და ვინც ამას უარყოფენ, თავდაპირველ რწმენას ტოვებენ), მაშინ აქედან გამომდინარეობს, რომ ძვ. წ. 457 იყო ის წელი, საიდანაც უნდა დაიწყოს 2300 დღის დათვლა. აუცილებელი იყო, რომ 1843 პირველი გამოქვეყნებული დრო ყოფილიყო, რათა „ხილვა“ „დაყოვნებულიყო“, ანუ რათა ყოფილიყო დაყოვნების დრო, რომლის განმავლობაშიც ქალწულთა დასს უნდა ჩასძინებოდა და დაეძინა დროის დიდ საკითხზე, სწორედ მანამდე, სანამ მათ შუალამის ძახილით გააღვიძებდნენ.“ ჯეიმზ უაიტი, Second Advent Review and Sabbath Herald, ტომი I, ნომერი 2.

„ახლა ჩვენი ისტორია გვიჩვენებს, რომ ასეულობით ადამიანი ასწავლიდა იმავე ქრონოლოგიური სქემებიდან, რომლებითაც უილიამ მილერი, და ყველანი ერთი ყაიდისანი იყვნენ. მაშინ გზავნილის ერთიანობა იმაში მდგომარეობდა, რომ ყველას ერთი თემა ჰქონდა — უფალ იესო ქრისტეს მოსვლა განსაზღვრულ დროს, 1844 წელს.“ Joseph Bates, Early SDA Pamphlets, 17.

1843 და 1850 წლების სქემების ხელახლა დაბეჭდვა, 2001 წლის 11 სექტემბრის უშუალოდ შემდგომ ისტორიაში, ჰაბაკუმის მეორე თავის ისეთივე აღსრულება იყო, როგორც 1843 წლის სქემის გამოქვეყნება 1842 წელს. ცხრილების მომზადება ჰაბაკუმის მეორე თავის თხრობის ნაწილია და ასე უნდა მომხდარიყო. 2001 წლის 11 სექტემბერს 1863 წლის აჯანყება კვლავ განმეორდა იმ ლაოდვიკიელ ადვენტისტთა მიერ, რომლებმაც უარი თქვეს იერემიას „ძველ ბილიკებზე“ დაბრუნებაზე.

„მტერი ცდილობს, ჩვენი ძმებისა და დების გონება გადაატანინოს იმ საქმიდან, რომელიც ხალხის მომზადებას ემსახურება, რათა ამ უკანასკნელ დღეებში მტკიცედ იდგეს. მისი სოფისტიკა მიზნად ისახავს, გონება განარიდოს ამ ჭამის საფრთხეებსა და მოვალეობებს. მათ მცირედ ფასეულობად მიაჩნიათ ის ნათელი, რომლის მისაცემდაც ქრისტე ზეციდან მოვიდა იოანესთან თავისი ხალხისთვის. ისინი ასწავლიან, რომ ჩვენს წინაშე მდგომი მოვლენები საკმარისად მნიშვნელოვანი არ

არის იმისათვის, რომ განსაკუთრებული ყურადღება მიექცეს. ისინი ძალას უკარგავენ ზეციური წარმოშობის ჭეშმარიტებას და ღმერთის ხალხს ართმევენ მის წარსულ გამოცდილებას, მის ნაცვლად კი ცრუ მეცნიერებას აძლევენ. „ასე ამბობს უფალი: დადექით გზებზე და იხილეთ, და იკითხეთ ძველი ბილიკების შესახებ, სად არის კეთილი გზა, და იარეთ მასზე.“ [იერემია 6:16.]

„ნურავინ ეცდება, მოსწყვიტოს ჩვენი რწმენის საფუძვლები,—ის საფუძვლები, რომლებიც ჩვენი საქმის დასაწყისში დაიდო, სიტყვის ლოცვითი კვლევითა და გამოცხადებით. ამ საფუძვლებზე ჩვენ ვაშენებთ უკვე ორმოცდაათ წელზე მეტია. ადამიანებს შეიძლება ჰგონიათ, რომ მათ ახალი გზა აღმოაჩინეს, რომ შეუძლიათ იმაზე უფრო მტკიცე საფუძვლის დადება, ვიდრე ისაა, რაც უკვე დადებულია; მაგრამ ეს დიდი საცდურია. „სხვა საფუძვლის დადება არავის ძალუძს, გარდა იმისა, რაც დადებულია.“ [1 Corinthians 3:11.] წარსულში ბევრმა იკისრა ახალი რწმენის აშენება, ახალი პრინციპების დამკვიდრება; მაგრამ რამდენ ხანს იდგა მათი ნაგებობა? მალე დაინგრა; რადგან კლდეზე არ იყო დაფუძნებული.“ Testimonies, volume 8, 296, 297.

იერემია აღნიშნავს, რომ „ძველ ბილიკებში“ სიარული ნიშნავს „განსვენების“ პოვნას, ხოლო ეს განსვენება არის „გვიანი წვიმა“, რომელიც დაიწყო მაშინ, როცა ერები განრისხდნენ 2001 წლის 11 სექტემბერს, როდესაც ჩამოინგრა ნიუ-იორკის დიდი შენობები. ისინი, ვინც მაშინ ეს უწყება მიიღეს, გახდნენ აბაკუმის გუშაგნი, რომელთაც ევალებოდათ „დაწერონ ხილვა და გასაგებად გამოაცხადონ“. სწორედ ამავე გუშაგებს მიუთითებს იერემია „განსვენების“ ჟამს, რომელიც არის „გვიანი წვიმა“.

ასე ამბობს უფალი: დადექით გზებზე, და იხილეთ, და იკითხეთ ძველი ბილიკების შესახებ, სად არის კეთილი გზა, და იარეთ მასში, და ჰპოვებთ განსვენებას თქვენი სულებისთვის. ხოლო მათ თქვეს: არ ვივლით მასში. ასევე დაგიყენეთ გუშაგები, რომელნიც ამბობდნენ: ისმინეთ ბუკის ხმა. მაგრამ მათ თქვეს: არ ვისმენთ. იერემია 6:16, 17.

საყვირი, რომელიც მათ უნდა დაეცემინათ, მილერიტულ ისტორიაში მეორე ვაის მეექვსე საყვირია, ხოლო უკანასკნელ დღეებში — მესამე ვაის მეშვიდე საყვირი. აბაკუმის გუშაგები, რომლებიც იერემიას გუშაგები არიან, აჟღერებენ გაფრთხილების უწყებას, რომელიც 1888 წლის აჯანყებისას უარყოფილ იქნა. მეექვსე საყვირი, რომელიც 1888 წელს იქნა უარყოფილი, იყო ლაოდიკიისადმი მიმართული უწყება.

„ცნობა, რომელიც ჩვენ მოგვცა ა. ტ. ჯოუნსისა და ე. ჯ. ვაგონერის მიერ, არის ღვთის ცნობა ლაოდიკიის ეკლესიისადმი, და ვაი ყველას, ვინც ამტკიცებს, რომ სჯერა ჭეშმარიტებისა, და მაინც სხვებს არ ირეკლავს ღვთისგან ბოძებულ სხივებს.“ The 1888 Materials, 1053.

1888 წლის მეშვიდე საყვირის უწყება პირველად ლაოდიკეას მიმართ იქნა გახმოვანებული 1856 წელს, შემდეგ კი ლაოდიკეას უწყება მოთავსდა „შვიდი ჟამის“ მზარდი ნათლის კონტექსტში. 2001 წლის 11 სექტემბერს იერემიას ძველ ბილიკებზე დაბრუნებისა და მათში სიარულის მოწოდება, უკანასკნელი წვიმის უწყების მისაღებად, მოიცავდა მეშვიდე საყვირის გამაფრთხილებელ უწყებას, რომელიც

ლაოდიკეას მიმართ უწყებად არის წარმოდგენილი, და „შვიდ ჟამს“, რომელიც საფუძვლების სიმბოლოა.

წინასწარმეტყველებით გამოვლენილი „სიცრუე“, რომელიც პავლეს წერილებში ნახსენებ ძლიერ ცთომილებას წარმოშობს, 1931 წელს, წინასწარმეტყველის ქალის სიკვდილიდან თექვსმეტი წლის შემდეგ, ლაოდიკიური ადვენტიზმის მესამე თაობაში იქნა შეტანილი. „სიცრუე“, რომელიც მესამე თაობაში შემოვიდა, წინასწარმეტყველურად განთავსებულია იმ პერიოდში, რომელიც წარმოდგენილია როგორც „ქალები ტირიან თამუზზე“, და ამიტომ დაკავშირებულია გვიანი წვიმის ცრუ უწყებასთან.

უნდა გაიგოს, თუ როგორ გავრცელდა „სიცრუე“, ისევე როგორც „სიცრუის“ წინასწარმეტყველური როლი უკანასკნელი ჟამის წინასწარმეტყველებაში. დამცინავი კაცები, რომლებიც იერუსალიმს მართავენ გვიანი წვიმის დროს, რომელიც არის ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის ჟამი, ადვენტიზმის მესამე თაობაში შექმნეს ცრუ გვიანი წვიმის უწყება, როგორც ეს წარმოდგენილია ეზეკიელის მერვე თავში „ქალები ტიროდნენ თამუზს“ სიმბოლოთი. მათი ცრუ გვიანი წვიმის უწყება ეზეკიელის მიერ აგრეთვე წარმოდგენილია როგორც ცრუ საფუძველი, დაცვის ცრუ კედელი და ცრუ მშვიდობისა და უმფოთველობის უწყება.

ნუთუ არ გიხილავთ ამაო ხილვა და არ გითქვამთ ცრუ მკითხაობა, მაშინ როცა ამბობთ: უფალი ამბობს ამასო, თუმცა მე არ მილაპარაკია? ამიტომ ასე ამბობს უფალი ღმერთი: რადგან ამაოებას ლაპარაკობდით და სიცრუეებს ხედავდით, აჰა, მე თქვენს წინააღმდეგ ვარ, ამბობს უფალი ღმერთი. და ჩემი ხელი იქნება იმ წინასწარმეტყველთა წინააღმდეგ, რომლებიც ამაოებას ხედავენ და სიცრუეს მკითხაობენ; ისინი არ იქნებიან ჩემი ხალხის საკრებულოში, არც ისრაელის სახლის წიგნში ჩაიწერებიან, არც ისრაელის მიწაზე შევლენ; და შეიცნობთ, რომ მე ვარ უფალი ღმერთი. რადგან, სწორედ იმიტომ, რომ აცდუნეს ჩემი ხალხი და ამბობდნენ: მშვიდობააო, ხოლო მშვიდობა არ იყო; და ერთმა კედელი ააგო, და აჰა, სხვებმა იგი გაუმაგრებელი დუღაბით შელესეს: უთხარი მათ, ვინც გაუმაგრებელი დუღაბით შელესავს, რომ იგი დაეცემა: იქნება თავსხმა წვიმა; და თქვენ, ო დიდო სეტყვის ქვებო, ჩამოცვივდებით; და ქარიშხლიანი ქარი გააპობს მას. აჰა, როცა კედელი დაეცემა, განა არ გეტყვიან: სად არის შელესვა, რომლითაც შელესეთ იგი? ამიტომ ასე ამბობს უფალი ღმერთი: მე ჩემს რისხვაში ქარიშხლიან ქარს მოვავლენ და იგი გააპობს მას; ჩემს გულისწყრომაში იქნება თავსხმა წვიმა და ჩემს მძვინვარებაში დიდი სეტყვის ქვები მის გასანადგურებლად. ასე დავამხო კედელს, რომელიც გაუმაგრებელი დუღაბით შელესეთ, და მიწამდე ჩამოვაქცევ, ისე რომ მისი საფუძველი გამოჩნდება; და იგი დაეცემა, და თქვენ მის შუაგულში მოისპობით; და შეიცნობთ, რომ მე ვარ უფალი. ასე აღვასრულებ ჩემს რისხვას კედელზე და მათზე, ვინც იგი გაუმაგრებელი დუღაბით შელესა, და გეტყვით თქვენ: აღარ არის კედელი, არც ისინი, ვინც შელესეს იგი; ესე იგი, ისრაელის ის წინასწარმეტყველნი, რომლებიც იერუსალიმზე წინასწარმეტყველებენ და მისთვის მშვიდობის ხილვებს ხედავენ, მაშინ როცა მშვიდობა არ არის, ამბობს უფალი ღმერთი. ეზეკიელი 13:7-16.

ცრუება და სიცრუე, რომლის ქვეშაც იერუსალიმის დამცინავი კაცები იმალებიან ესაიას ოცდამერვე და ოცდამეცხრე თავებში, საბოლოოდ გასამართლდება და განადგურდება „მოჭარბებული მატრახით“.

სამსჯავროსაც გავზომავ საზომი ხაზით და სიმართლეს — შვეულით; სეტყვა წალეკავს სიცრუის თავშესაფარს და წყლები დაფარავს სამალავს. და გაუქმდება თქვენი აღთქმა სიკვდილთან, და თქვენი შეთანხმება ჯოჯოხეთთან ვერ დამყარდება; როდესაც გადამლაზავი გვემა გადაივლის, მაშინ მის მიერ გაითელებით თქვენ. ესაია 28:17, 18.

ესაიას „მომალეებული მატრახი“ არის ეზეკიელის „მომალეებული წვიმა“, რომელიც მოიწევა მათზე, ვინც „სიცრუე იწინასწარმეტყველა“, როდესაც წარმოაჩენენ „ამაო ხილვას“ და ამტკიცებენ, რომ „უფალი ამბობს ამას“, „თუმცა“ უფალს „არ უთქვამს“. „სიცრუე“, რომლის ქვეშაც ის ძველი კაცები იმალებიან, წარმოდგენილია, როგორც ის, რასაც ისინი ამტკიცებენ, რომ უფალს ჰქონდა ნათქვამი; ამიტომ ეს არის „სიცრუე“ ღვთის სიტყვის შესახებ. ან მათ ღვთის სიტყვიდან მოძღვრება შეცდომად გამოაცხადეს, ანდა მცდარად ამტკიცებდნენ, რომ ღმერთმა წარმართა მათი გაგება (ღმერთს ჰქონდა ნათქვამი) ბიბლიის რომელიმე მოძღვრებასთან დაკავშირებით.

1931 წელს შემოსული „ტყუილი“ იყო მტკიცება, თითქოს დაძმა უაითს დანიელის წიგნში „მუდმივის“ შესახებ მცდარი შეხედულება დაემტკიცებინოს. მცდარი შეხედულება, რომლის მიხედვითაც „მუდმივი“ ქრისტეს საწმიდარში მსახურებას აღნიშნავს, დაფუძნებული იყო „ტყუილზე“, რომელიც ამტკიცებდა, თითქოს 1910 წელს ელენ უაითს ა. გ. დანიელსისთვის ეცნობებინა, რომ მისი და პრესკოტის შეხედულება „მუდმივის“ შესახებ, როგორც ქრისტეს საწმიდარში მსახურების აღმნიშვნელისა, სინამდვილეში სწორი იყო, მიუხედავად ამისა საწინააღმდეგოდ თქმული მისი პირდაპირი წერილობითი სიტყვებისა.

„მარადიულის“ შესახებ მცდარი შეხედულება, რომელიც მაშინ (1931 წელს) ლაოდისკიური ადვენტიზმის წიაღში დამკვიდრდა, იქცა იმ თეოლოგიურ საფუძვლად, რომლის გამოყენებითაც აშენდა ის უწყება, რომელსაც ეზეკიელი აღწერს, როგორც „მშვიდობა და უსაფრთხოება“. სხვადასხვა არგუმენტი, რომლებიც გამოიყენება ამ ცრუ საფუძვლის გასამყარებლად, არის ის სხვადასხვა ყალბი მონეტა და ძვირფასეულობა, რომლებიც მიღერმა თავის სიზმარში იხილა. მისი სიზმრის დასასრულისთვის მისი თავდაპირველი ძვირფასეულობა მთლიანად იფარება ყალბეულითა და ნაგავით, ხოლო ნაგავი და ყალბი ძვირფასეულობა და მონეტები წარმოადგენენ იმ უწყებას, რომელიც დაფუძნებული იყო მათ ფუნდამენტურ შეცდომაზე, რომ „მარადიული“ წარმოადგენს ქრისტეს მსახურებას საწმიდარში.

ეზეკიელის მონაკვეთში ნაგავი და ყალბი სამკაულები წარმოდგენილია როგორც „კედელი“, რომელიც აშენებულია ისეთი სუსტი დუღაბით, რომ ვერ უძლებს „ქარიშხლიან ქარსა“ და „ღვარცოფიან წვიმას“ მოტანილ ზეწოლას.

იუდადან მოსული ურჩი წინასწარმეტყველი, რომელმაც იერობოამი ამხილა, საბოლოოდ „ვირისა“ და „ლომის“ შორის მოკვდა. ლომი ბაბილონს წარმოადგენს,

ხოლო ვირი — ისლამს. ის ორი მოძღვრება, რომელთა დანახვაც ლაოდიკეურ ადვენტიზმს არ ძალუძს და რომლებიც ურჩი წინასწარმეტყველის სიკვდილითაა წარმოდგენილი, არის პაპობის უწყება (ლომი) და მესამე ვაების ისლამის უწყება (ვირი).

ეზეკიელის „ქარიშხლოვანი ქარი“ არის ესაიას „მკაცრი ქარის, რომელიც შეჩერებულია“ სიმბოლო „აღმოსავლეთის ქარის დღეს“ ოცდამეშვიდე თავში. ეზეკიელის „ქარიშხლოვანი ქარი“ ასევე არის გამოცხადების მეშვიდე თავის „ოთხი ქარი“, რომლებიც შეჩერებულია მანამდე, ვიდრე ღვთის მსახურნი დაიბეჭდებოდნენ. ეზეკიელის „ქარიშხლოვანი ქარი“ არის მისი უწყებაც „ოთხი ქარისგან“ ოცდამეშვიდე თავში, რომელიც მკვდარ გამხმარ ძვლებს სიცოცხლეს უბრუნებს, როგორც ძლიერ ლაშქარს. ეზეკიელის „ქარიშხლოვანი ქარი“, რომელსაც ჩამოაქვს „გაუმაგრებელი კირით ნაგები კედელი“, არის მესამე ვაის გვიანი წვიმის უწყება.

ეზეკიელის „მოსილი წვიმა“ პაპობის სიმბოლოა, და უფრო კონკრეტულად — იგი იმ კვირა დღის კანონის კრიზისის პერიოდის სიმბოლოა, რომელიც იწყება შეერთებულ შტატებში მალე მოსალოდნელი კვირა დღის კანონით. იუდადან ურჩი წინასწარმეტყველი, რომელიც სახედარსა და ლომს შორის მოკვდა, წარმოადგენდა ლაოდიკიური ადვენტიზმის სიკვდილს, რომელიც ხდება 2001 წლის 11 სექტემბერს, სახედარის (მესამე ვაების) მოსვლასა და მალე მოსალოდნელ კვირა დღის კანონს (ლომს) შორის. ლაოდიკიური ადვენტიზმის სიკვდილი ხდება ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის პერიოდში, რომელიც დაიწყო მაშინ, როცა ერები განრისხდნენ, თუმცა შეკავებულნი იქნენ 2001 წლის 11 სექტემბერს, და სრულდება მალე მოსალოდნელი კვირა დღის კანონით. მათი სიკვდილი, როგორც ეს ურჩი წინასწარმეტყველის მაგალითით არის ნაჩვენები, იმით არის გამოწვეული, რომ ისინი დაუბრუნდნენ განდგომილი პროტესტანტიზმის მეთოდოლოგიას, თუმცა მათ პირდაპირ ჰქონდათ უწყებული, რომ აღარასოდეს დაბრუნებულიყვნენ „დამცინავთა საკრებულოში.“

მათი სიკვდილი ხდება ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის ისტორიის ფარგლებში. როგორც კი ღვთის ერი დაიბეჭდება, გამანადგურებელი ანგელოზები იწყებენ თავიანთ საქმეს. 2001 წლის 11 სექტემბრიდან მალე მოსალოდნელ კვირა დღის კანონის დადგომამდე ცოცხალთა სამსჯავრო სრულდება ღვთის ეკლესიაში, რადგან სამსჯავრო იერუსალიმში იწყება და იწყება უხუცესი კაცებით, რომელნიც ხალხის მცველნი უნდა ყოფილიყვნენ, მაგრამ ოთხი თაობის განმავლობაში თავიანთ პასუხისმგებლობებს განუდგნენ. ისინი, ვინც იმ პერიოდში ბეჭედს იღებენ, არიან ის დროშა, რომელიც ერებზე აღიმართება. ისინი მალე მოსალოდნელ კვირა დღის კანონამდე იბეჭდებიან, რადგან ღვთის სხვა ფარის გაფრთხილების ერთადერთი გზა ისაა, რომ კვირა დღის კანონის კრიზისში იხილონ კაცები და ქალები, რომელთაც ღვთის ბეჭედი აქვთ.

„სულიწმიდის საქმეა ქვეყნიერების მხილება ცოდვის, სიმათლისა და სამსჯავროს შესახებ. ქვეყნიერებას გაფრთხილება მხოლოდ მაშინ შეიძლება მიეცეს, როცა ისინი, რომელთაც ჰქმმარიტება სწამთ, ჰქმმარიტებით განწმედილნი, მაღალ და წმიდა პრინციპთა თანახმად მოქმედებენ და ამაღლებული, მაღალმნიშვნელოვანი სახით ცხადყოფენ გამმიჯნავ ხაზს მათ შორის, ვინც ღვთის მცნებებს იცავს, და მათ შორის, ვინც მათ ფეხქვეშ თელავს. სულის განწმედა აღნიშნავს იმ განსხვავებას, რომელიც

არსებობს მათ შორის, ვისაც ღვთის ბეჭედი აქვს, და მათ შორის, ვინც იცავს ყალბ განსვენების დღეს. როცა გამოცდა მოვა, ნათლად გამოჩნდება, თუ რა არის მხეცის ნიშანი. ეს არის კვირადღის დაცვა. ისინი, ვინც ჭეშმარიტების მოსმენის შემდეგაც განაგრძობენ ამ დღის წმიდად მიჩნევას, ატარებენ იმ ცოდვის კაცის ხელწერას, რომელმაც დროებისა და რჯულის შეცვლა განიზრახა.“ Bible Training School, December 1, 1903.

ლაოდიკიური ადვენტიზმის სიკვდილი სრულდება უკანასკნელი წვიმის ისტორიის განმავლობაში, რომელიც მსუბუქად დაეწყო 2001 წლის 11 სექტემბერს და მალე მოსალოდნელი კვირადღის კანონის ჟამს საზომის გარეშე იღვრება, როდესაც ღმერთმა დაამკვიდრა და შემდეგ დროშად აღამაღლა ხალხი, რომელიც მარადისობისათვის იქნა დაბეჭდილი.

იმ დროს, ლაოდიკეის ადვენტიზმში მყოფნი, რომლებიც ემზადებიან მხეცის ნიშნის მისაღებად და მას მიიღებენ, წარმოდგენილნი არიან იმ ოცდახუთი კაცით, რომელნიც ეზეკიელის მერვე თავში მხეს ეთაყვანებიან. ესენი არიან ისინი, რომლებმაც მიიღეს ეზეკიელის ცრუ „მშვიდობა და უსაფრთხოება“ უწყება, რომელიც წარმოადგენს ჭეშმარიტი გვიანი წვიმის უწყების ყალბ ნაყალბევს და რომელსაც იმ ისტორიაში ჭეშმარიტი გუშაგნი ქადაგებენ. იმ ცრუ გვიანი წვიმის უწყების საფუძველია ის იდენტიფიკაცია, თითქოს დანიელის წიგნში „ყოველდღიური“ ქრისტეს სიმბოლო იყოს, მაშინ როცა სინამდვილეში იგი სატანის სიმბოლოა. ეს ცრუ საფუძვლოვანი რწმენაა ის მოძღვრება, რომელსაც „მაზეზდარი კაცნი, რომელნიც იერუსალიმის ხალხზე ბატონობენ,“ იყენებენ თავიანთი შეუკაზმავი კედლის ასაგებად.

„ყოველდღიურის“ ქრისტეს სიმბოლოდ გაიგივება ისტორიულად დამკვიდრდა „სიცრუით“ 1931 წელს. ამის შემდეგ აშენდა ყალბი მონეტებისა და ძვირფასეულობის შეუმაგრებელი კედელი. ის „კედელი“ განწირულია დასამხობად, როდესაც მტვრის ჯაგრისიანი კაცი მოვა, რათა სრულად განწმინდოს თავისი კალო. ეს განწმენდა სრულდება ისტორიის იმ წინასწარმეტყველურ პერიოდში, რომელიც მოიცავს „ქარიშხლიან ქარს“ (2001 წლის 11 სექტემბრის ვირი) და „გადმომდინარე წვიმებს“ (მალე მოსალოდნელი საკვირაო კანონის ლომი) შორის. ამ ისტორიაში ურჩი წინასწარმეტყველი მოკლულია და დაკრძალულია ბეთელის ცრუ წინასწარმეტყველის სამარხში. დას უაიტი წინასწარმეტყველების „კედლად“ განსაზღვრავს ღვთის რჯულს.

„წინასწარმეტყველი აქ აღწერს ხალხს, რომელიც ჭეშმარიტებისა და სიმართლისგან საყოველთაო განდგომის ჟამს ცდილობს აღადგინოს ის პრინციპები, რომლებიც ღვთის სასუფეველის საფუძველია. ისინი არიან იმ ნაპრაღის აღმდგენი, რომელიც ღვთის რჯულში გაჩნდა — იმ ზღუდეში, რომელიც მან თავის რჩეულთა დასაცავად აღმართა და რომლის სამართლის, ჭეშმარიტებისა და სიწმიდის მცნებათაადმი მორჩილებაც მათი მარადიული დაცვა უნდა იყოს.“

„არაორაზროვანი მნიშვნელობის სიტყვებით წინასწარმეტყველი მიუთითებს იმ ნარჩომი ხალხის განსაკუთრებულ საქმეზე, რომლებიც კედელს აშენებენ. „თუ შაბათისგან შეაკავენ შენს ფეხს, რათა არ აკეთო შენი სიამე ჩემს წმინდა დღეს; და შაბათს უწოდებ ნეტარებას, უფლის წმინდას — პატივდებულს; და პატივს მიაგებ

მას, არ ივლი შენი გზებით, არ ეძიებ შენს სიამეს და არ ილაპარაკებ შენს სიტყვებს: მაშინ უფალში გაიხარებ; და მე აგამხედრებ დედამიწის მაღლობებზე და გამოგკვებავ იაკობის, შენი მამის, სამკვიდროთი; რადგან უფლის ზაგემ ილაპარაკა ეს.“ ესაია 58:13, 14.“ წინასწარმეტყველნი და მეფენი, 678.

ადვენტიზმის მეოთხე თაობის დასაწყისი, როგორც მესამე თაობის დასაწყისი, წიგნის გამოქვეყნებით აღინიშნება. მესამე თაობა დაიწყო W. W. Prescott-ის წიგნის, *The Doctrine of Christ*, გამოქვეყნებით, და ეს თაობა დასრულდა *Questions on Doctrine*-ის გამოქვეყნებით. *The Doctrine of Christ* წარმოადგენდა სახარებას, რომელიც განზრახ იყო დაცლილი მილერიტული წინასწარმეტყველური უწყებისაგან. *Questions on Doctrine* წარმოადგენდა სახარებას, რომელიც უარყოფდა ქრისტეს მიერ აღსრულებულ განწმედის საქმეს. *The Doctrine of Christ*-მა მოაშორა წინასწარმეტყველური ისტორიის (chazon) ხილვის ნათელი, ხოლო *Questions on Doctrine*-მა მოაშორა ქრისტეს „გამოჩინების“ (Mareh) ხილვის ნათელი.

ამ ორ წიგნს შორის პერიოდში განვითარდა ცრუ გვიანი წვიმის უწყება, რომელიც წარმოდგენილია „ქალებით, რომლებიც ტამუზს დასტირიან“. სწორედ იმ ისტორიაში იქნა წახალისებული „1931 წლის სიცრუე“. ეს მესამე თაობა (სისამაგლე) ასევე წარმოდგენილია პერგამოს მესამე ეკლესიის კომპრომისით. მესამე ეკლესიაში არსებული კომპრომისის სიმბოლო მიუთითებს იმ საქმიანობაზე, რომელიც მიზნად ისახავდა აკრედიტაციის მოპოვებას ამქვეყნიური დაწესებულებებისგან, რომლებიც ღვთისმეტყველებისთვის წესებს აწესებდნენ და მედიცინისთვისაც წესებს განსაზღვრავდნენ. სწორედ მესამე თაობაში განხორციელდა ჭეშმარიტების კომპრომეტირება, რაც მოიცავდა დაზიანებული ხელნაწერებიდან თარგმნილი ბიბლიების გამოყენების შემოღებასა და მათზე განსაკუთრებული აქცენტის გაკეთებას.

1957 წელს წიგნი **Questions on Doctrine** წარმოადგენდა სახარების უმთავრესი ჭეშმარიტების კაპიტულაციას. ეს ჭეშმარიტება ისაა, რომ იესო მოკვდა, რათა ცოდვისგან გვიხსნას, მაგრამ იგი არ მომკვდარა, რათა ცოდვაში გვიხსნას. კათოლიკური და განდგომილი პროტესტანტული სწავლება, რომ ადამიანს არ შეუძლია ღვთის სიტყვისადმი მორჩილი იყოს, სატანის მარადიული არგუმენტია. ადამიანს შეუძლია და ვალდებულიც არის, იყოს ღვთის სიტყვისადმი მორჩილი, მაშინაც კი, თუ სატანა ამტკიცებს: „არ მოკვდებით“. დაცემული, განდგომილი პროტესტანტული შეხედულება, რომ ადამიანებს არ შეუძლიათ ცოდვის დაძლევა და ამიტომ ვერ იქნებიან ღვთის რჯულისადმი მორჩილნი, ვიდრე იესო თავისი მეორედ მოსვლისას სასწაულებრივად არ გარდაქმნის მათ მორჩილ რობოტებად, შეტანილ იქნა წიგნ **Questions on Doctrine**-ის სწავლებებში.

1957 წელს დაიწყო ლაოდოკიური ადვენტიზმის მეოთხე თაობა, და მისი შეუმტკიცებელი კედელი (კანონი) დამკვიდრდა, რითაც შეიქმნა ის ლოგიკა, რომელიც ოცი ხუთ ძველ კაცს მისცემს საშუალებას, ქედი მოიხარონ მზის წინაშე ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის დროის დასასრულს. ეს შეუმტკიცებელი კედელი, რომელიც არის რწმენა იმისა, რომ ღვთის კანონის დაცვა შეუძლებელია, წაილეკება, როდესაც ეკლესიისა და სახელმწიფოს გამყოფი „კედელი“ მოიხსნება, მალე

მოსალოდნელი საკვირაო კანონის დროს. საკვირაო კანონი არის გადმომსკდარი წვიმები, ანუ, როგორც ესაია გამოხატავს, ის არის გადმომსკდარი სატანჯველი, და ეს წარღვნა იწყება ამერიკის შეერთებულ შტატებში მალე მოსალოდნელი საკვირაო კანონით.

შეერთებულ შტატებში საკვირაო კანონის დროს მტერი (პაპი) შემოდის „როგორც წყალდიდობა“ („მოვარდნილი მათრახი“), და სწორედ მაშინ აღიმართება მის წინააღმდეგ „დროშა“. სწორედ მაშინ წაილეკება ის „უშელესავი კედელი“, რომელიც ლაოდიკეურმა ადვენტიზმმა აღმართა „მუდმივის“ ცრუ გამოყენებაზე.

მათი საქმეთაამებრ, ასე მიაგებს: მძვინვარებას — თავის მოწინააღმდეგეთ, საზღაურს — თავის მტრებს; კუნძულებსაც მიუზღავს საზღაურს. და შეეშინდებათ უფლის სახელისა დასავლეთიდან, და მისი დიდებისა — მზის აღმოსავლეთიდან. როცა მტერი მოვა, ვითარცა წყალდიდობა, უფლის სული აღუმართავს მას წინააღმდეგ დროშას. და მოვა მხსნელი სიონში და იაკობში მათთან, ვინც დანაშაულს განერიდა, ამბობს უფალი. ხოლო ჩემგან ეს არის მათთან აღთქმა, ამბობს უფალი: ჩემი სული, რომელიც შენზეა, და ჩემი სიტყვები, რომლებიც შენს პირში ჩავდე, არ განეშორება შენს პირს, არც შენი თესლის პირს, არც შენი თესლის თესლის პირს, ამბობს უფალი, ამიერიდან და უკუნისამდე. აღდეგ, განათდი, რადგან მოვიდა შენი ნათელი და უფლის დიდება აღმოვრწყინდა შენზე. რადგან, აჰა, ბნელი დაფარავს ქვეყანას და წყვდიადი — ხალხებს; მაგრამ უფალი აღმოვრწყინდება შენზე და მისი დიდება გამოჩნდება შენზე. და წარმართნი მოვლენ შენს ნათელთან, და მეფენი — შენი აღმოვრწყინების ბრწყინვალეობასთან. ესაია 59:18–60:3.

წარმართები მოდიან ნათელთან მაშინ, როცა ღვთის დიდება არის მის ხალხზე, და ეს ხდება მაშინ, როცა მტერი შემოდის, როგორც წყალდიდობა. როცა ეს მტერი შემოდის, ღმერთი აღამაღლებს მის წინააღმდეგ დროშას (ნიშანს). უფლის დიდება, რომელიც იმ ხალხზეა, რომელთაც წარმართები პასუხობენ, არის მისი ხასიათი, ხოლო მისი ხასიათი არ სცოდავს. „მშვიდობისა და უსაფრთხოების“ ის უწყება, რომელიც ასწავლის, რომ კაცებსა და ქალებს არ შეუძლიათ ცოდვის ძლევა, ცრუ უწყებაა. ეს უწყება არის ცრუ გვიანი წვიმის უწყება, რომელიც ცხადდება ჭეშმარიტი გვიანი წვიმის უწყების დროს, რომელიც მოვიდა 2001 წლის 11 სექტემბერს. ეს ცრუ უწყება არის ცრუ უწყება ღვთის რჯულის შესახებ, რომელიც არის „კედელი“. ეს ცრუ მოძღვრება წარმოდგენილია წიგნში Questions on Doctrine, რომელმაც აღნიშნა ლაოდიკიური ადვენტიზმის მეოთხე და საბოლოო თაობის მოსვლა.

2001 წლის 11 სექტემბერს ლაოდიკიური ადვენტიზმის ოთხმა აჯანყებამ მოიწია, რათა ეს უკანასკნელი თაობა გამოეცადა მათი მამების ცოდვებით. იმ დღეს ღმერთმა თავის ხალხს უბრძანა, დაბრუნებულიყვნენ იერემიას ძველ ბილიკებზე, რათა გაეგოთ და მიეღოთ საფუძვლოვანი უწყება, წარმოდგენილი როგორც მილერის მკირფასი ქვები. თუ ისინი ასე მოიქცეოდნენ, იპოვიდნენ უკანასკნელ წვიმას, რომელსაც იერემია „განსვენებას“ უწოდებდა. ძველ ბილიკებზე დაბრუნების მოწოდება იყო იმ გამოცდის გამეორება, რომელმაც 1863 წლის აჯანყება წარმოშვა.

2001 წლის 11 სექტემბერს, რომელიც არის ესაიას „აღმოსავლეთის დღეც და სასტიკი ქარისაც“, უნდა აღდგენილიყო „ვენახის გალობა“ მათ მიერ, ვინც გამოცხადების წიგნის მეთოთხმეტე თავის მესამე მუხლში და ასევე მეთხუთმეტე თავის მესამე მუხლში გალობს მოსესა და კრავის გალობას. ეს გალობა არის ლაოდიკიისადმი მიმართული უწყება, რომელიც მიუთითებს, რომ წინანდელი რჩეული ერი იმჟამად გვერდზე იქმნებოდა გადადებული, რადგან ღმერთი მაშინ თავისი ვენახის იმ კაცებსა და ქალებს გადაცემის პროცესში იყო, რომლებიც ვენახისგან განზრახულ ნაყოფს გამოიღებდნენ. ვენახის ეს უწყება არის ლაოდიკიისადმი მიმართული უწყება, რომელიც იყო სწორედ ის უწყება, ჯოუნსმა და უაგონერმა რომ წარმოადგინეს 1888 წლის ამბოხების დროს.

2001 წლის 11 სექტემბერს გვიანმა წვიმამ დაიწყო, და აბაკუმის მეორე თავის მსჯელობაში გამოკვეთილია ერთი ჯგუფი, რომელმაც ორი დაფის უწყება წარადგინა, რადგან ისინი იერემიას ძველ ბილიკებს დაუბრუნდნენ და იღებდნენ „მოსვენებასა და განახლებას“, რომლის მოტანილობაც ესაია აღნიშნავს იმათზე, ვისი მეთოდოლოგიაც არის „ხაზი ხაზზე“. დავა, რომელშიც ისინი მონაწილეობდნენ, მიმართული იყო გვიანი წვიმის ცრუ უწყების წინააღმდეგ, რომელიც წარმოდგენილია „ტამუზზე მგლოვიარე დედაკაცებით“ და რომელიც მშვიდობისა და უსაფრთხოების უწყებით ამხნევებდა მძინარე ლაოდიკიელ ხალხს.

მშვიდობისა და უსაფრთხოების უწყება ამტკიცებს, რომ მამაკაცებისა და ქალებისათვის შეუძლებელია არ შესცოდონ, და ამიტომ ღმერთი მათ მხოლოდ მათ ცოდვებში შეუძლია და განამართლებდა კიდეც. დამცინავი ადამიანები ამტკიცებენ, რომ მათი მშვიდობისა და უსაფრთხოების უწყება არის რწმენით გამართლების ჭეშმარიტი უწყება, რომელსაც ჯონსი და უაგონერი ქადაგებდნენ, მაგრამ იგი ტოვებს იმ ჭეშმარიტებას, რომ ვისაც ღმერთი ამართლებს, მასვე განწმენდს კიდეც; რადგან ღმერთი არ მომკვდარა იმისათვის, რომ ადამიანები მათ ცოდვებში ეხსნა, არამედ მათი ცოდვებისაგან.

2001 წლის 11 სექტემბერი აღნიშნავდა ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის პერიოდის დასაწყისს, რომელიც სრულდება იმით, რომ ერთი კლასი იღებს ღვთის ბეჭედს, როგორც წარმოდგენილნი არიან ისინი, რომელნიც ოხრავენ და ტირიან ეკლესიასა და ქვეყანაში ჩადენილი სისამაგლეების გამო, ხოლო მეორე კლასი ზურგს აქცევს ტაძარს, სადაც მესამე ანგელოზის საბოლოო საქმე აღსრულდება, და ისინი მზეს ეთაყვანებიან. მილერიტების ისტორია ასახავს მესამე ანგელოზის მოძრაობის ისტორიას, და ამგვარად მისი მწვერვალი უკავშირდება უკანასკნელი წვიმის უწყებას და იმ გამოცდილებას, რომელსაც იგი წარმოშობს მათში, ვინც ირჩევს ჭამას.

ჩვენ ამ შესწავლას მომდევნო სტატიაში გავაგრძელებთ.

„წინასწარ ჩამოყალიბებულ შეხედულებებზე უარის თქმის უუნარობა და ამ ჭეშმარიტების მიუღებლობა საფუძვლად ედო იმ წინააღმდეგობის დიდ ნაწილს, რომელიც მინეაპოლისში გამოვლინდა უფლის უწყების მიმართ ძმების, უაგონერისა და ჯოუნსის, მეშვეობით. ამ წინააღმდეგობის აღძვრით სატანამ

მოახერხა, დიდწილად დაეკავა ჩვენი ხალხისგან სულიწმიდის ის
განსაკუთრებული ძალა, რომლის მინიჭებაც ღმერთს ძლიერ სურდა მათთვის.
მტერმა შეუშალა მათ ხელი იმ ქმედითობის მოპოვებაში, რომელიც მათი
შეიძლებოდა ყოფილიყო ჭეშმარიტების სამყაროსთვის მისატანად, ისე როგორც
მოციქულებმა იქადაგეს იგი ორმოცდამეათე დღის შემდეგ. შუქს, რომელმაც მთელი
დედამიწა თავისი დიდებით უნდა გაანათოს, წინააღმდეგობა გაეწია, და ჩვენი
საკუთარი ძმების მოქმედებით იგი დიდად იქნა მოშორებული სამყაროსგან.“
Selected Messages, book 1, 235.